

[Bertel Dahlgaard.]

det drejer sig om i øjeblikket, er en politik på kort sigt; det er en akut situation. Det er nu, der skal ske noget.

Jeg fik indtryk af, at det ærede medlem hr. Edvard Sørensen faktisk med væmelse overhovedet nærmede sig regeringens forslag og — kunne man næsten sige — den højtærede finansminister. Jeg lagde mærke til, at det ærede medlem om den højtærede finansminister ikke brugte udtrykket finansministeren, men udtrykket forslagsstilleren. Det var næsten, som man kunne høre, at det ærede medlem havde lyst til at kalde ham sagvolderen.

Jeg blev genstand for et mærkeligt angreb fra det ærede medlem hr. Viggo Starcke, et angreb på et område, der overhovedet ikke berører noget som helst af, hvad der drøftes her i dag. Det ærede medlem påstod pludselig, at det radikale venstre havde ført sin valgkamp væsentlig på spørgsmålet om Danmarks tilslutning til Atlantpagten. Det passer jo ikke. (*Oluf Pedersen: Jo!*) Nej, der er ikke eet sandt ord deri. Det radikale venstres talsmænd har overalt fremsat de økonomiske synspunkter, vi vil handle efter i den kommende tid herinde, og som jeg håber også vil blive hørt. Det ærede medlem føjede til, at vi havde ført falsk tale på spørgsmålet Atlantpagten, for vi måtte vide, at Danmark ikke kan opsiges sin deltagelse i pagten. Det ærede medlem tager fejl i sin bedømmelse her. Det radikale venstre har overalt oplyst, at Danmark er bundet i 20 år til Atlantpagten — det er netop det forfærdelige —, men vi har føjet til, at vi ser det som vor opgave at medvirke til, at byrderne og farene herved ikke bliver større end nødvendigt. Men det forstår det ærede medlem ikke, det ligger udenfor hans tankeverden. I det ærede medlems militæristiske drømme er han forankret i vikingetiden og Valdemarernes storhedstid, da Danmarks magtstilling var af en noget ander størrelsesorden end i det nuværende Europa.

Det ærede medlem hr. Viggo Starcke spurgte mig dernæst, om jeg havde medvirket til, at et svar fra ham til mig her i salen ikke var gengivet i et radikalt blad. Nej, det kan jeg forsikre, at jeg ikke har. Jeg jager ædlere vildt. Iøvrigt skulle det ærede medlem hr. Viggo Starcke være taknemlig for, at svaret ikke blev gengivet, simpelthen fordi det var urigtigt, for ikke at sige usandt. Det ærede medlem gav mig nemlig det svar her i tinget, at han aldrig havde sagt, at restriktionerne skulle op-

hæves, når der var varemangel. Det har det ærede medlem netop sagt, og det ærede medlem kan læse det i folketingstidenden sp. 148, hvor det ærede medlem siger:

„Det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard udtalte her for lidt siden, at forudsætningen for restriktionernes afvikling er varerigelighed. Vi ser omvendt på det; vi mener, at resultatet af restriktionerne er varemangel, og så længe man beholder disse restriktioner, kan forudsætningen for deres afskaffelse, som er varerigelighed, ikke opstå.“

Det vil netop sige, at man ønsker restriktionerne ophævet under varemangel. Det ærede medlem hr. Viggo Starcke tordner altid mod monopoler, og på det område kan jeg give ham ret, men intet monopol er så forfærdeligt som det, den mand har, der besidder varerne, når der er varemangel.

Det ærede medlem hr. Viggo Starcke har i dag udtalt, at landet er rigt, og han føjede til, at landet er jo ikke fallit. Nej, det er landet ikke, men hvis det ærede medlem hr. Viggo Starckes råd blev fulgt, måtte Danmark i løbet af ganske få uger standse sine betalinger. Det ved det ærede medlem, og det ved hans partifæller herinde. Alligevel taler det ærede medlem sort om alle mulige andre problemer og søger at bilde folk ind, at man under de nuværende forhold kan frigive al handel og undgå skatter. Det kan det ærede medlem kun gøre, fordi han ved, der er andre herinde, som handler under ansvar, så hans råd ikke bliver fulgt. Jeg ville nødig nogensinde handle sådan. Det ærede medlem får sikkert følgeskab på det, han siger, men det bliver ikke af de bedste.

Alfred Jensen: Der er ingen, der har bestridt mine forudsigelser med hensyn til denne lovgivnings virkninger og det af gode grunde, for enhver, der sidder her i salen, ved, at virkningerne af dette lovkompleks vil være stigende arbejdsløshed, større og tyngende byrder for alle med små indtægter her i Danmark. Det er såre beskæmmende, at der ikke i denne sal er andre end os kommunister, der har vendt sig imod en sådan lovgivning. Det er såre beskæmmende, at der ikke er andre, der har forsøgt at sige et advarende ord mod en sådan brandbeskatning som den, der her tænkes gennemført; man ser oven i købet, at der er så godt som enighed fra alle sider om, at der skal foretages en nedskæring som den her foreslåede. Jeg var ved at tro, at det var noget af en hørefejl, da jeg i første omgang op-